Ч. 54. Середа 22 (9) марта 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї на Угорщині. — Що стало ся з австрийским аташе войсковим в Манджуриї. — Події в Росиї і росийско-японьска війна.

Від неділї перебуває Є. Вел. Цісар в Будапешті, а вже сей сам факт серед теперішних обставин каже здогадувати ся, що ситуация на Угорщині дійшла вже до тої точки, на котрій справа мусить остаточно рішити ся. Чи і що в Будапешті доси ухвалено і чи та оскілько дотеперішна ситуация змінила ся, того ще не можна знати; але з послїдної бесіди австрийского президента міністрів д-ра Ґавча і з тої статї, яка появила ся у „Fremdenblatt-ї“, можна вносити, що не все так піде, як того хотіла партия Кошута і що она остаточно буде мусіла зробити уступку, передовсім же в справі войсковій. „Fremdenblatt“ каже, що спільність армії і єї одностайність в команді мусить бути виключена з ряду тих справ, котрі можуть бути предметом борб партийних. Не брак проявів, котрі вказують на то, що первістний упір в справі войсковій зачинає мякнути в виду того, що они самі переконали ся о необхідній конечности удержаня спільної армії. Впрочім не всі партиї, які входять в склад сполученої опозициї, хотять конче вести борбу. Не брак таких, котрі видять, що в такій грі можна богато стратити і длятого не хотять ставити всего на одну карту. Хто знає, чи одна або друга партия сполученої опозициї, при помочи котрої партия Кошута побідила, не відпала би, скоро би упір опозициї мусів за всяку ціну тревати і дальше. Сам же Кошут наклику́є до умірности. Як далеко має она сягати, то мусить тепер рішити ся.

Віденьска праса заінтересувала ся тепер судьбою тих австрийских відпоручників войскових, що були вислані до росийскої армії. Були то підполковник Чічеріч з Угорщини і ґр. Станислав Шептицкий, брат нашого Митрополита, котрі оба задля свого знаня росийскої мови і своїх фахових здібностий були вислані на поле війни, щоби там робили спостереженя на фронті росийскої армії і доносили о них своїм властям. Їм однак не позволено бути на фронті, лиш в головній кватирі, і длятого доносили они по найбільшій части лиш то, що їм подав росийский ґенеральний штаб. Они висилали звичайно свої звіти листами до австрийскої амбасади в Петербурзі. Коли же під Мукденом прийшло до битви, не надходили вже від них ніякі вісти і не знати було, що з ними стало ся. В послїдних днях міністерство війни дістало вість, що підполковник Чічеріч єсть в Харбіні, отже в безпечнім місци, а про ґр. Шептицкого й доси нема ніякої вісти. Припускають, що він дістав ся до японьскої неволї, але може бути, що десь і погиб, бо він занадто висував ся наперед на небезпечні місця і було навіть одного разу так, що втікаючи з росийскою армією, погубив всі свої річи а иншим разом японьска куля вбила єго послугача, що держав єму коня в поли підчас битви.

З Росиї надходить вість о новім замаху політичнім. З Гельзінґфорса доносять іменно, що якийсь 25-лїтний незвістний мужчина стрілив з револьвера до виборґского ґубернатора Мясоєдова і зранив єго смертельно. Виновника вже арештовано. Він каже, що називає ся Матті Райнікке і стрілив три рази до ґубернатора в єго бюрі.

Слїдство в справі стріляня картачами підчас йорданьского водосьвятя виказало — як доносять з Петербурга — брак всякого злого наміру. За недбалість в службі засуджено: капітана Давидова, штабового капітана Карчева і підпоручника Рота II на утрату деяких прав, на відправленє зі служби без утрати ранґи і на $1^{1}/_{2}$ року, 1 рік і 5 місяців, та 1 рік і 4 місяці тюрми. Крім тих засуджено ще: поручника Рота I на 3 місяці арешту, канонїра Ґондарева і Абалкова до відставленя до баталїону арештантского на 2 роки. Підполковника Половцева і канонїра Патрікаєва увільнено.

До Daily News доносять з Петербурга: В округах войскових: Варшава, Москва, Київ і Казань оголошено публичними оповіщенями загальну мобілїзацию. Змобілїзовані резервісти

---

2)

Капітуляция Французів під Седаном.

(Історична згадка. — Написав К. Вербин).

(Дальше).

Цісар Наполеон III належав до тих полїтиків, яких богато на сьвіті, що уважають політику не за штуку кермованя державою або якоюсь суспільностию і удержаня добрих відносин з сусїдами в честний і щирий спосіб для загального добра, але за штуку перехитруваня і доходженя до цїли крутими дорогами. Він хитрим способом дістав ся на французкий престол тай хитростями хотів удержати ся на нїм і забезпечити свою династию. Того рода люди а ще на такім становищи знаходять легко помічників. Єму здавало ся, що зможе найскорше осягнути свою цїль розширенєм границь Франциї в сторону Німеччини, а в тім укріпляли єго надію ще й невідрадні відносини в Австриї по пруско-австрийскій війні в 1866 р. В тих намірах підпирала єго також цісарева Евґенія, котра своїм впливом заохочувала верховодячі у Франциї круги, в котрих нераз ніби жартом відзивали ся: Колиж вже буде моя маленька війна? Тепер лучала ся до того нагода і треба лиш було зручно викликати війну. Цісар і єго помічники числили на то, що на случай вибуху війни станут по стороні Франциї не лиш Австрия, але й всі полуднево-німецкі держави, отже пора як найдогіднійша, щоби приступити до дїла.

Посол Бенедетті, одержавши згадане попереду письмо від свого цісаря, приступив дня 13 липня рано підчас проходу в купелевім місци в Емс до пруского короля, а той подав єму якусь ґазету, в котрій була звістка про відступленє кн. Леопольда від кандидатури до іспаньского престола. На то сказав Бенедетті, що він ту вість одержав вже в ночи з Парижа. Коли же король Вільгельм сказав, що уважає сим залагоджену цілу справу, зажадав Бенедетті відповідно до одержаної від свого цісаря інструкциї таки тут на улици, щоби король дав виразне приреченє, що нїколи більше не позволить, щоби тота кандидатура знову колись була поставлена.

Таке жаданє обурило короля і він відповів гнївливо, що иньша річ, коли якийсь пруский офіцир, Німець і до того ще володітель дає своє слово, а иньша річ, коли якийсь Бонапарте складає присягу; коли за мало самого зреченя і удобреня того зреченя королем, то й приреченя на будучність буде за мало. Таким самим правом могло би французке правительство зажадати, щоби він дав наслїдника престола за закладника або щоби він своє приреченє повтаряв що місяця кождої першої недїлї.

На тім закінчила ся авдиенция на улици. Не треба зовсім бути прихильником пруских володітелїв або й Німців взагалі, щоби признати, що таке поступованє французкого посла було лиш виразом незвичайної бути і гордости французкої. Улиця а до того ще й в купелевім місци, де якийсь монарх відбуває курацию, то преці не місце на авдиенцию, а відтак ніякий конституцийний монарх не рішає межинародних справ особисто, приватно, не порадившись своїх міністрів і дорадників. Треба длятого признати, що король Вільгельм поступив собі зовсім справедливо, коли тут відразу відмовив приреченя. Мимо того, коли він опісля одержав із Сіґмарінґен телеґраму з потвердженєм звістки в ґазеті, що кн. Леопольд зрік ся кандидатури, післав він свого ад'ютанта до французкого посла, щоби той подав єму то до відомости. Тоді сказав Бенедетті ад'ютантови, що він одержав від свого правительства приказ, щоби попросив короля о авдиенцию і ще раз предложив єму бажанє французкого правительства, щоби він, король, удобрив то зреченє і прирік, що тота кандидатура і в будучности більше не повторить ся. На то відповів король так само через ад'ютанта, що він удобряє то зреченє в такім самім значіню і такім обємі, як то зробив тоді, коли князь приняв був кандидатуру; щоже до другої точки жаданя посла, то король пригадує то, що єму сказав зрана. Колиж Бенедетті мимо того зажадав вечером ще раз авдиенциї, казав єму король відповісти, що єго не прийме більше і не хоче в сїй справі більше переговорювати, бо сказав вже своє крайне слово.

мають сейчас ставити ся в ґарнізоновім місци свого полку. Серед жителів, де наказано мобілізацию, настало страшенне заворушене. В многих містах відбувають ся вже демонстрациї, вимірені против дальшого веденя війни. Резервісти заявляють майже всюди, що не дадуть ся добровільно взяти і піддадуть ся хиба лиш силї. Власти предприняли далеко сягаючі міри, щоби не допустити до масового бунту.

Здає ся, що не так страшно, як намальовано і як пишуть анґлїйскі ґазети. Що резервісти певно не ідуть охотно і що не обійде ся і без бунтів, се річ певна, бо так само було й доси; але до масових бунтів ще далеко, так само як і до аґрарних розрухів. До перших маси народу росийского за надто темні і непорадні, а другі хоч і можливі, то лиш хвилево, о скілько властителі більших посілостий, всїляка шляхта: росийска, польска і нїмецка, котрої по селах держить ся множество всїлякої висшої і низшої служби, дались би заскочити; впрочім всї они при помочи войска, поліциї і чиновників опанували би легко всякий рух темного селяньства. Длятого всї вісти в ґазетах о грізних розрухах селяньства в Росиї не треба брати за добру монету.

З поля війни нема доси нїяких важнїйших вістий. Ґен. Лїневич телеґрафував під датою 19 с. м. вечером: „Рапорт команданта другої армії не доносить о нїяких борбах. О першій і третій армії нема нїяких вістий. Я інспекціонував войска наспівші з Росиї. Они в знаменитім станї і добрім здоровлю". Великої ваги, як би потвердила ся, була би чутка, що Японцї підходять вже до Кіріна. Се значило би, що они хотять відтяти дорогу армії ґен. Лїневича до лінїї зелїзничої Харбін-Владивосток.

Новинки.

Львів, дня 21-го марта 1905.

— **Стипендиї.** Др. Іван Демянчук, ґімназияльний суплент у Львові, дістав з краєвого видїлу стипендию фондациї Людвики з гр. Борковских Незабитовскої в квотї 1000 корон на висші студиї за границю. — II. Намістник надав опорожнені стипендиї з наукового фонду, призначені для молодежи рускої народности, в річних квотах по 210 К, почавши від шкільного року 1904/5, студентам университету у Львові: Стефанови Арданови, студ. IV. р. прав; Богданови Йосифови Цїцїмірскому, студ. II. р. прав; Константинови Стан. Прус-Висневскому, студ. II. р. прав; Іванови Созаньскому, студ. III. р. фільософії; Филипови Лабеньскому, студ. II. р. фільософії і Іванови Поповскому, студ. III. р. фільософії.

— **Із Стрия** пишуть: В 44-ті роковини смерти Тараса Шевченка устроює стрийский „Боян" торжественний концерт з величавою програмою в недїлю дня 26 с. м. о год. 8-ій вечер в сали „Народного Дому".

— **Пригода на зелїзничім двірци.** З Копичинець доносять: На тутешнїм зелїзничім двірци, коли робітник Николай Сузаньский був занятий накладанем дубових клеців на ваґон, ударив его упадаючий клец так нещасливо, що в наслїдок того Сузаньский помер по кільканайцятьгодинних муках.

— **Огнї.** В громадї Печихвости, жовківского повіта, згоріло сими днями 6 селяньских загород. Шкода виносить звиж 8400 корон.

— **Сумний конець підбігунової виправи.** Як доносять з Петербурга, всї члени наукової виправи, що під проводом бар. Толля удала ся була до сибірских островів під північним бігуном, погибли голодовою смертию. Ствердила се ратункова виправа, яка в 1903 р. вирушила глядати за Толльом і его товаришами.

— **Пригода музики.** З Ніцци доносять, що звістний скрипкар Бронислав Губерман став жертвою нещасливої пригоди. Коли оногди вибирав ся на концерт, упала із стіни завішена бритва на его ліву руку і ранила его тяжко, перетявши артерию. Лїкарі побоюють ся, що Губерман не буде вже міг більше грати.

— **З жалю по утратї дїтий.** З Комотова в Чехії доносять: На тутешнім кладовищи, на гробі померлої недавно дочки своєї відобрав собі оногди житє емеритований капітан І. Ганке. Причиною самоубийства мав бути сильний нервовий розстрій, викликаний утратою в коротків часї троїх дорослих дїтий.

— **Дезертир.** Команда 95-го полку піхоти донесла поліциї, що передвчера вечером утїк з касарнї рядовий 14-ої компанії, Михайло Кровицкий.

— **Що вільно, а чого не вільно президентови Сполучених Держав?** Вибраний горожанами президент Сполучених Держав, Рузвельт, звязаний з одної сторони ріжними звичаями і приписами, а з другої сторони має він права, яких можуть ему позавидувати навіть короновані голови. І так: президентови Сполучених Держав не вільно: перебувати анї години, як довго є президентом, поза краєм; не вільно відвідувати домів послів заграничних, бо посольства уважають ся в Америцї за ґрунт позакраєвий; не вільно входити на поклад чужого корабля воєнного; не вільно складати візит прибуваючим до Сполучених Держав, хиба напуючим; не вільно в недїлю грати в гри газардові і віддавати ся якому небудь спортови; не вільно сидїти по лївім боцї в своїм повозї, хиба що їде з ним декан тїла дипльоматичного. Навіть президентовій жінцї не вільно робити візит нїкому. Натомість президент Сполучених Держав може: рішати в справах церкви, може запросити який небудь корабель до порту краєвого, хоч би з того могла вийти небезпечність для краю і того заряджена не може знести навіть конґрес, може заключати торговельні договори без запитаня сенату, може заключати мир з ворогом, лиш війни сам виповісти не може. Підчас війни президент єсть головним вождом армії і веде війну, кермуючи нею з „білого дому". Але коли би президент мав довги і їх не віддавав, перед арештом не охоронить его нїчого.

— **Смерть убийника в арештї.** В карнім заведеню в Штайн умер сими днями бувший поручник від уланів, Ґустав Айхінґер, засуджений за убийство. В р. 1894 виступив він з войска і щоби оженити ся з жидівкою, дочкою львівского купця, перейшов на мойсеєве віроісповіданє. Зі Львова перенїс ся Айхінґер з жепою до Відня і дістав занятє у адвоката дра Ротціґля. Того він убив і ограбив, а за кілька годин був арештований і признав ся до злочину.

Хто добре річ розважить, признасть, що в тім поведеню французского посла проявила ся знов гордість і бута, бо не лиш, що жаданє свого правительства не предложив королеви відразу особисто, лиш передав его через ад'ютанта, але ще й одержавши крайне слово короля, зажадав авдиєнциї і хотів его очевидно змусити до сповненя волї французского правительства, а коли би то не удало ся — чого впрочім можна було сподївати ся — знайти тим способом причину до війни. Тота дипльоматична крутанина, хоч дотикає зовсїм иншого предмету, нагадує сама в собі ту крутанину з депешами, які висилано підчас переговорів Японії з Росиєю перед війною. Щож було простїйшого як вести переговори безпосередно межи Петербургом а Токіо? Та нї; треба було насамперед царского намістника в Порт Артурі: депеші мали іти насамперед з Токіо до Петербурга, звідси до намістника в Порт Артурі, з Порт Артура до росийского посла в Токіо, від того до японьского правительства, від японьского правительства, до японьского посла в Петербурзї а аж наконець від тогож посла до росийского правительства в Петербурзї. Чи в такій крутанинї можна добачувати чистої справи, доброї волї і честного поступованя? А як опісля правительство росийске, котре так легковажило собі Японцїв, аж дивно стає, як то могло бути, коли Японцї не дали ся перехитрити і розпочали війну, покликувало ся на свою миролюбивість і добру волю, так зробило такождо і французске правительство.

Дня 15 липня відчитав французский президент мінїстрів Олївє в парляментї в імени правительства поясненє справи, в котрім було між иншим сказано, що то була для правительства при его миролюбивости і умірнім поступованю велика несподїванка довідати ся, що пруский король дав через свого ад'ютанта французскому послови знати, що его не прийме на авдиєнциї і що пруске правительство повідомило о тім урядово европейскі кабінети. Поясненє то кінчило ся словами: „Ми не залишили нїчого, щоби не допустити до війни; тепер будемо збройти ся, щоби видержати війну, яку нам накинено, — від вчера покликали ми наші резерви і при вашій помочи зробимо заразпотрібні міри, щоби берегти інтереси, безпечність і честь Франциї". Мінїстерства війни і фінансів предложили зараз до ухваленя проекти законів о кредитах, потрібних на війну, о мобілїзациї краєвої оборони і т. д. Коли же опісля в парляментї дались почути голоси сумнїву о тій якійсь нотї, висланій до европейских кабінетів, сказав Олївє, що то були лиш телеґрами, а хоч ад'ютант короля повідомив посла в дуже чемний спосіб о тім, що пруский король не прийме его на авдиєнцию, то він, мінїстер, знає то лїпше, що був намір оскорбити посла і так віднлатити ся Франциї за то, що князь з роду Гогенцоллернів мусїв зречи ся своєї кандидатури. Так отже видуману обиду посла і якусь марну кандидатуру взято за причину до війни і вже сего дня фактично єї виповіджено; але формальне виповідженє наступило аж 19 липня о 1 год. по полудни нотою, котру доручено нїмецкому канцлєрови, пізнїйшому кн. Бісмаркови.

Як вела ся тота кровава для 19-го столїтя епохальна війна і як довела до катастрофи під Седаном — се вже лишаємо на боцї, бо то виходить поза рамцї нашого предмету. Для порівнаня лиш з теперішною росийско-японьскою війною скажемо коротенько, що Франция приступила до неї так само легкодушно як тепер Росия. Франция, а радше верховодячі в ній круги, так само злегковажила собі Нїмцїв як тепер Росияни Японцїв і виступила так само неприготовлена до великої війни з небезпечним противником як і Росия. Французка армія не була так само добре виплколена в новій тактицї воєнній, як тепер росийска армія і так само не мала доброго проводу. Сотки тисячів людий стануло до бою, але сама численна сила не могла без сили духа забезпечити від катастрофи. Слїдував удар за ударом, почавши від Сербрікен і Вайсенбурґа аж до Седану, де як звістно французский цісар з цїлою своєю армією дістав ся до неволї. Хто слїдив тодї з картою в руцї за рухами нїмецкого войска під Седаном а тепер за рухами японьского войска під Мукденом, міг наглядно переконати ся, що Японцї не дармо ходили на науку до Нїмцїв.

Не будемо тут описувати тих воєнних рухів і тої борби, яка довела до капітуляциї Французів під Седаном, а розкажемо лиш про сам послїдний сумний акт, про капітуляцию, після записок тодїшного підполковника Бронсарта, які знаходять ся в актах воєнного архіву в Берлинї, а в 1895 р. були оголошені у фаховий часописи войсковій „Militär-Wochenblatt". Бронсарт розповідає про свою поїздку до Седану дня 1 вересня 1870 р.:

Численна артилєрия острілювала кріпость Седан від $4^{1}/_{2}$ год. по полудни, а відтак одержав я приказ поїхати до Седану і завізвати як саму кріпость так і замкнені там войска до капітуляциї. Зі мною поїхав капітан Вінтерфельд і один трубач з відзнаками парляментаря. По дорозї стрітив я ритмайстра Лянкена, а той сказав менї, що Седан якраз скапітулював. Я поїхав дальше і стрітив двох баварских ґенералів, котрі також менї розповіли, що в Седанї застановлено вже дальшу борбу, а через французских офіцирів дано знати, що кріпость хоче піддати ся і длятого вислано вже двох баварских офіцирів яко парляментарів. Тимчасом перед брамою кріпости Баварці і Французи

— **Убийство дитини.** З Богородчан доносять нам: В громаді Горохолин убила сими днями 18-літна Мария Федорівна свою новонароджену неправесну дитину. Убийницю арештувала жандармерия.

— **Самоубийство.** В приступі божевільства кинула ся опогди в Делятині в самоубийчім намірі до кирниці жінка тамошного бурмістра Теодозия Верницка і утонула.

† **Померли**: Северин Білинкевич, професор учительскої семинариї в Чернівцях, дня 16 с. м., в 63-ім році житя; — о. Иван Гіличиньский, парох в Стинаві вижній, стрийского повіта, дня 19 с. м., в 76-ім році житя, а 50-ім сьвященьства; — о. Симеон Пітушевский, парох в Сасові і олеский віцедекан, дня 16 с. м., в 65-ім році житя, а 37-ім сьвященьства.

Телеґрами.

Відень 21 марта. Президент міністрів др. Ґавч в наслідок поручення лікарів не може ще через кілька днів виходити з дому і длятого не возьме участи в нинїшнім засїданю Ради державної.

Будапешт 21 марта. Ґр. Андраші по вчерашній авдиенциї у Цісаря заявив, що ситуация не змінила ся, бо Монарх обстає при своїм становиску, а так само і опозиция. Ґр. Андраші буде нині знов конферувати з проводирями опозициї, а відтак піде на авдиенцию до Монарха.

Гельзінґфорс 21 марта. (Бюро Ріцева.) Зачувати, що рани виборґского ґубернатора Мясоєдова не суть небезпечні. (Гл. „Вісти політичні").

Льондон 21 марта. До „Daily Express" доносять з Такагаші: Висланий до Льондону і Нового Йорку комісар фінансовий япаньского правительства заявив, що не знає нічого о тім, мовби в Берлині приготовлювано япаньску позичку.

Токіо 21 марта. (Урядово). Войска наші заняли місцевість Каіюан, положену о 20 миль (анґл. = 28 кільометрів) на північ від Теліна. Контратак неприятеля відперто. Мости на дорозі манджурскій на полудне від Каіюан попалено і знищено також часть мосту зелізничого. Близько Мукдену знайшли ми закопане значне число росийских пушок.

Льондон 21 марта. Страти япаньскі під Мукденом обчисляють на 52.000 людий, в тім числї 1000 погибших офіцирів.

Варшава 21 марта. Петербургский кореспондент „Варшавского Дневника" доносить, що скликане представителів народу до участи в нарадах над проєктами законів і намірами правительства відбуде ся, як говорять, у високих кругах адміністрацийних, не скорше як з початком слідуючого року, позаяк вступні роботи вимагають довшого часу.

Париж 21 марта. З Петербурга доносять, що хіньске правительство наміряє звернути ся рівночасно з просьбою до Росиї і Япанії, щоби они перестали вести війну, котра доси наробила величезної шкоди в Манджуриї. В кругах політичних припускають, що хіньске правительство приступає до тих заходів в порозуміню, а може навіть на жадане росийскої миролюбивої партиї у верховодячих кругах росийских.

НАДІСЛАНЕ.

ВСЇХ НАУК ЛІКАРСКИХ

др. Володимир Кобриньский

переніс ся з Коломиї до Львова.

Мешкає **ул. Костюшка 24**, пл. Смольки, ординує від 10—12 і від 2—4 в недугах внутрішних, вніпших і акушериї.

вже сходять ся дружно з собою. Мене впустили без трудности до кріпости і повели до команданта кріпости, котрий явив ся коло брами. Я сказав, що хочу, щоби мене повели до начального ґенерала і мені придали зараз одного офіцира з тим приказом, щоби він завів мене до маршалка Мак Маґона. Говорили, що то він начальний ґенерал, а коли я спитав, чи єсть цісар, то мені відповіли ні сяк ні так.

Позаяк мені не завязали очий, то я міг переконати ся, який тут настав був безмежний розлад на улицях. Войско всілякого оружия, найріжнороднїйші полки, мобільна ґвардия (рід краєвої оборони) лихо узброєна і умундурована, войскові вози всілякого рода заповняли всї улиці. Більша часть залоги виглядала з лиця дуже змучена і видко було, що готова була до капітуляциї. Мене витали дружно; декотрі люди, що були з німецких сторін, відзивались до мене по німецки і називали мене „любим земляком." Лиш якийсь один невдоволений голос відозвав ся по француски: Чого хоче сей чоловік від нас? Офіцири виглядали поважно і зрезиґновані.

Ми ішли відтак може чверть години, аж прийшли до красного будинку підпрефектури, де мав мешкати маршалок Мак Маґон. На подвірю, обведенім зелізною решіткою, стояло богато висших офіцирів, а один з них спитав мене по німецки, в якій цїли я приходжу. Я відповів, що приходжу від найвисшого вожда німецкої армії і маю припоручене до начального ґенерала французского войска. Якийсь другий официр відозвав ся до мене: Звиніть, пане, чи ви Баварець? — Ні, пане, я Прусак і приходжу в імени Єго Вел. пруского короля. — А то добре, то добре! — Сказавши то, зайшов він до будинку і пішов там сходами на гору.

За малу хвильку вийшов до мене якийсь ґенерал і сказавши: Будьте ласкаві і ходіть зі мною! взяв мене попід руку і повів сходами на гору, а відси через сіни до якоїсь великої комнати, в котрій я знайшов ся сам один з цісарем, котрого нїколи перед тим не видів і пізнав єго лиш з образів. Він підняв ся з трудом із свого крісла і станув коло него оспертий на палицю. Я приступив близше до него і сказав: Мені припала честь, Ваше Величество, бути посланником Є. Вел. пруского короля — тут цісар перебив мені і сказав: То Єго Величество єсть тут особисто? — Так, В. Вел., і з цїлою армією. — Отже будьте так добрі і передайте єму отсе письмо, котре я рішив ся написати до него. — Сказавши то віддав він мені письмо, котре мусїло бути вже написане ще перед моїм приїздом. Я поклонив ся, взяв письмо і сказав: Але, Ваше Величество, нам потреба одного висшого офіцира для управильнення войскових справ. — Зовсїм справедливо, зовсїм справедливо! — відповів цісар. — Чи маю віднести ся до маршалка Мак Маґона? — Ні, маршалок зранений; то ґенер. Вімпфен обняв по нїм команду! — Я поклонив ся і пустив ся до дверий. Цісар, котрий через цїлий час нашої розмови виглядав дуже заклопотаний і робив враженє ослабленого чоловіка, відозвав ся ще до мене, коли я вже мав виходити: Заждіть хвильку, кажу вас відвести! — Зараз по тім приступив до мене ґенерал Рейль, котрий одержав приказ віддати письмо цісаря особисто королеви. Ми цїшли разом аж до брами, де я застав свого коня, а Рейль сїв на коня, що належав до команданта і поїхав зі мною.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск. Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша.
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР"

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,

Ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

приймає **ВКЛАДКИ** до опроцентованя на **4%** і оплачує за вкладчиків податок рентовий від процентів; для ощадженя коштів посилки можна присилати гроші чеками Щадниці почтової;

вкладати може кождий, навіть і не члени; на жадане **звертає ся вкладку кождого часу** навіть без виповідженя (за ескontом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Днїстер" своїм членам на **6%**; сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 лїт; при 30 ратах ½-річних виносить рата амортизацийна (на капітал і відсотки) **5%**; до позичок вимагає ся **першої гіпотеки** або **доброї поруки.**

На парцеляцию і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до **„Днїстра".**

ЧЛЕНАМИ можуть бути тілько **члени обезпечені в „Днїстрі".**

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє межи членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цїли. — Дотепер уділив „Днїстер" на церкви, бурси, школи і т. д. **31.738 К.**

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер" з днем 31-го грудня 1904:

Вкладки	**1,783.673 К**	**Позички уділені .**	**1,616.402 К**
Уділи членські . .	**139.117 К**	**Цінні папери . .**	**123.627 К**
Фонди резервові .	**26.576 К**	**Льокациї . . .**	**169.456 К**
		На рахунку біж. .	**81.968 К**

Одиноку
МАСТЬ НА ВІДМОРОЖЕНЄ
висилає
Володислав Котульский
(1 К. 20 с.)
ОЗЕРЯНИ коло БУЧАЧА.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).